

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 czerwca 2016 roku (05.07.2016r. – data nadania w UP) powód A. W. wniósł o zasądzenie od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na swoją rzecz następujących kwot wraz z odsetkami ustawowymi:

1. 922,50 złote od dnia 1 marca 2016 r. do dnia zapłaty,
2. 1.045,50 złotych od dnia 11 marca 2016 r. do dnia zapłaty,
3. 369,00 złotych od dnia 11 marca 2016 r. do dnia zapłaty,
4. 369,00 złotych od dnia 18 marca 2016 r. do dnia zapłaty,
5. 664,20 złotych od dnia 18 marca 2016 r. do dnia zapłaty,
6. 688,80 złotych od dnia 22 marca 2016 r. do dnia zapłaty,
7. 615,00 złotych od dnia 22 marca 2016 r. do dnia zapłaty,
8. 430,50 złotych od dnia 22 marca 2016 r. do dnia zapłaty,
9. 861,00 złotych od dnia 22 marca 2016 r. do dnia zapłaty,
10. 738,00 złotych od dnia 22 marca 2016 r. do dnia zapłaty,
11. 492,00 złotych od dnia 22 marca 2016 r. do dnia zapłaty,
12. 430,50 złotych od dnia 22 marca 2016 r. do dnia zapłaty,
13. 885,60 złotych od dnia 22 marca 2016 r. do dnia zapłaty,
14. 738,00 złotych od dnia 30 marca 2016 r. do dnia zapłaty,
15. 615,00 złotych od dnia 22 marca 2016 r. do dnia zapłaty,
16. 492,00 złote od dnia 31 marca 2016 r. do dnia zapłaty,
17. 615,00 złotych od dnia 22 marca 2016 r. do dnia zapłaty,
18. 738,00 złotych od dnia 22 marca 2016 r. do dnia zapłaty,
19. 799,50 złotych od dnia 22 marca 2016 r. do dnia zapłaty,
20. 799,50 złotych od dnia 22 marca 2016 r. do dnia zapłaty,
21. 492,00 złote od dnia 31 marca 2016 r. do dnia zapłaty,
22. 922,50 złote od dnia 31 marca 2016 r. do dnia zapłaty,
23. 738,00 złotych od dnia 31 marca 2016 r. do dnia zapłaty,
24. 307,50 złotych od dnia 31 marca 2016 r. do dnia zapłaty,
25. 615,00 złotych od dnia 31 marca 2016 r. do dnia zapłaty,

26. 1.230,00 złotych od dnia 2 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty,
27. 1.230,00 złotych od dnia 22 marca 2016 r. do dnia zapłaty,
28. 738,00 złotych od dnia 2 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty,
29. 799,50 złotych od dnia 7 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty,
30. 1.875,75 złotych od dnia 7 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty,
31. 553,50 złote od dnia 8 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty,
32. 1.414,50 złotych od dnia 9 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty,
33. 1.875,75 złotych od dnia 12 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty,
34. 615,00 złotych od dnia 12 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty,
35. 492,00 złote od dnia 14 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty,
36. 615,00 złotych od dnia 14 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty,
37. 492,00 złote od dnia 14 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty,
38. 430,50 złotych od dnia 15 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty,
39. 738,00 złotych od dnia 15 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty,
40. 738 złotych od dnia 20 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty,
41. 937,26 złotych od dnia 20 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty,
42. 676,50 złotych od dnia 20 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty,
43. 676,50 złotych od dnia 20 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty,
44. 799,50 złotych od dnia 26 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty,
45. 369,00 złotych od dnia 22 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty,
46. 676,50 złotych od dnia 22 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty,
47. 369,00 złotych od dnia 22 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty,
48. 319,80 złotych od dnia 28 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty,
49. 2.460,00 złotych od dnia 28 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty,
50. 492,00 złote od dnia 28 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty,
51. 1.476,00 złotych od dnia 30 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty,
52. 430,50 złotych od dnia 5 maja 2016 r. do dnia zapłaty,
53. 984,00 złote od dnia 6 maja 2016 r. do dnia zapłaty,
54. 615,00 złotych od dnia 6 maja 2016 r. do dnia zapłaty,

55. 492,00 złote od dnia 10 maja 2016 r. do dnia zapłaty,
56. 922,50 złote od dnia 12 maja 2016 r. do dnia zapłaty,
57. 369,00 złotych od dnia 12 maja 2016 r. do dnia zapłaty,
58. 922,50 złote od dnia 12 maja 2016 r. do dnia zapłaty,
59. 922,50 złote od dnia 11 maja 2016 r. do dnia zapłaty,
60. 861,00 złotych od dnia 11 maja 2016 r. do dnia zapłaty,
61. 861,00 złotych od dnia 12 maja 2016 r. do dnia zapłaty,
62. 1.845,00 złotych od dnia 17 maja 2016 r. do dnia zapłaty,
63. 1.107,00 złotych od dnia 18 maja 2016 r. do dnia zapłaty,
64. 2.829,00 złotych od dnia 18 maja 2016 r. do dnia zapłaty,
65. 738,00 złotych od dnia 18 maja 2016 r. do dnia zapłaty,
66. 369,00 złotych od dnia 18 maja 2016 r. do dnia zapłaty,
67. 738,00 złotych od dnia 19 maja 2016 r. do dnia zapłaty,
68. 676,50 złotych od dnia 20 maja 2016 r. do dnia zapłaty,
69. 147,60 złotych od dnia 21 maja 2016 r. do dnia zapłaty,
70. 1.230,00 złotych od dnia 21 maja 2016 r. do dnia zapłaty,
71. 2.829,00 złotych od dnia 21 maja 2016 r. do dnia zapłaty,
72. 492,00 złote od dnia 31 maja 2016 r. do dnia zapłaty,
73. 676,50 złotych od dnia 31 maja 2016 r. do dnia zapłaty,
74. 922,50 złote od dnia 22 maja 2016 r. do dnia zapłaty,
75. 861,00 złotych od dnia 22 maja 2016 r. do dnia zapłaty,
76. 442,80 złote od dnia 2 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty,
77. 2.398,50 złotych od dnia 3 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty,
78. 590,40 złotych od dnia 3 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty,
79. 1.629,75 złotych od dnia 4 lutego 2016 r. do dnia zapłaty,
80. 369,00 złotych od dnia 11 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty,
81. 2.337,00 złotych od dnia 11 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty,
82. 615,00 złotych od dnia 11 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty,
83. 1.107,00 złotych od dnia 11 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty,

84. 147,60 złotych od dnia 22 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty,
85. 369,00 złotych od dnia 22 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty,
86. 922,50 złotych od dnia 22 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty,
87. 922,50 złotych od dnia 22 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty,
88. 430,50 złotych od dnia 21 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty,
89. 984,00 złote od dnia 21 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty,
90. 922,50 złote od dnia 18 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty,
91. 430,50 złotych od dnia 18 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty,
92. 270,60 złotych od dnia 18 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty,
93. 492,00 złote od dnia 18 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty.

Powód wniósł o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym. Ponadto domagał się zasądzenia kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu pozwu, strona powodowa wskazała, że świadczyła na rzecz pozwanej usługi transportowe. Strony umówiły się, że pozwana będzie płacić za transport „tam i z powrotem” tj. nie tylko za trasę z miejsca załadunku do miejsca rozładunku, ale również za drogę powrotną. W trakcie trwającej dwa lata współpracy strona pozwana regulowała należności za świadczone usługi, zaś brak płatności nastąpił od lutego 2016 roku. Mimo polubownych prób rozwiązania sporu, strona pozwana nie uregulowała swojego zadłużenia, które przedstawiają faktury: (...) z dn. 2016-02-04, na kwotę 922,50 zł, (...) z dn. 2016-02-12, na kwotę 1 045,50 zł, (...) z dn. 2016-02-15, na kwotę 369,00 zł, (...) z dn. 2016-02-15, na kwotę 369,00 zł, (...) z dn. 2016-02-22, na kwotę 664,20 zł, (...) z dn. 2016-02-27, na kwotę 688,80 zł, (...) z dn. 2016-02-22, na kwotę 615,00 zł, (...) z dn. 2016-02-26, na kwotę 430,50 zł, (...) z dn. 2016-02-18, na kwotę 861,00 zł, (...) z dn. 2016-02-16, na kwotę 738,00 zł, (...) z dn. 2016-02-19, na kwotę 492,00 zł, (...) z dn. 2016-02-19, na kwotę 430,50 zł, (...) z dn. 2016-02-19, na kwotę 885,60 zł, (...) z dn. 2016-03-02, na kwotę 738,00 zł, (...) z dn. 2016-02-25, na kwotę 615,00 zł, (...) z dn. 2016-03-03, na kwotę 492,00 zł, (...) z dn. 2016-02-25, na kwotę 615,00 zł, (...) z dn. 2016-02-25 na kwotę 738,00 zł, (...) z dn. 2016-02-24 na kwotę 799,50 zł, (...) z dn. 2016-02-24 na kwotę 799,50 zł, (...) z dn. 2016-03-02 na kwotę 492,00 zł, (...) z dn. 2016-03-04 na kwotę 922,50 zł, (...) z dn. 2016-03-04 na kwotę 738,00 zł, (...) z dn. 2016-03-04 na kwotę 307,50 zł, (...) z dn. 2016-03-01 na kwotę 615,00 zł, (...) z dn. 2016-03-04 na kwotę 1.230,00 zł, (...) z dn. 2016-02-23 na kwotę 1.230,00 zł, (...) z dn. 2016-03-08 na kwotę 738,00 zł, (...) z dn. 2016-03-11 na kwotę 799,50 zł, (...) z dn. 2016-03-14 na kwotę 1.875,75 zł, (...) z dn. 2016-03-11 na kwotę 553,50 zł, (...) z dn. 2016-03-09 na kwotę 1.414,50 zł, (...) z dn. 2016-03-16 na kwotę 1.875,75 zł, (...) z dn. 2016-03-08 na kwotę 615,00 zł, (...) z dn. 2016-03-17 na kwotę 492,00 zł, (...) z dn. 2016-03-16 na kwotę 615,00 zł, (...) z dn. 2016-03-18 na kwotę 492,00 zł, (...) z dn. 2016-03-07 na kwotę 430,50 zł, (...) z dn. 2016-03-15 na kwotę 738,00 zł, (...) z dn. 2016-03-22 na kwotę 738,00 zł, (...) z dn. 2016-03-24 na kwotę 937,26 zł, (...) z dn. 2016-03-21 na kwotę 676,50 zł, (...) z dn. 2016-03-25 na kwotę 676,50 zł, (...) z dn. 2016-03-31 na kwotę 369,00 zł, (...) z dn. 2016-04-01 na kwotę 799,50 zł, (...) z dn. 2016-03-25 na kwotę 676,50 zł, (...) z dn. 2016-03-29 na kwotę 369,00 zł, (...) z dn. 2016-04-04 na kwotę 319,80 zł, (...) z dn. 2016-04-01 na kwotę 2.460,00 zł, (...) z dn. 2016-04-05 na kwotę 492,00 zł, (...) z dn. 2016-04-06 na kwotę 1.476,00 zł, (...) z dn. 2016-04-06 na kwotę 430,50 zł, (...) z dn. 2016-04-05, na kwotę 984,00 zł, (...) z dn. 2016-04-07, na kwotę 615,00 zł, (...) z dn. 2016-04-11, na kwotę 492,00 zł, (...) z dn. 2016-04-18, na kwotę 922,50 zł, (...) z dn. 2016-04-13, na kwotę 369,00 zł, (...) z dn. 2016-04-13, na kwotę 922,50 zł, (...) z dn. 2016-04-13, na kwotę 922,50 zł, (...) z dn. 2016-04-15, na kwotę 861,00 zł, (...) z dn. 2016-04-15, na kwotę 861,00 zł, (...) z dn. 2016-04-09, na kwotę 1.845,00 zł, (...) z dn. 2016-04-22, na kwotę 1.107,00 zł, (...) z dn. 2016-04-22, na kwotę 2.829,00 zł, (...) z dn. 2016-04-21, na kwotę 738,00 zł, (...) z dn. 2016-04-18, na kwotę 369,00 zł, (...) z dn. 2016-04-19, na kwotę 738,00 zł, (...) z dn. 2016-04-19, na kwotę 676,50 zł, (...) z dn. 2016-04-29, na kwotę 147,60 zł, (...) z dn. 2016-04-28, na kwotę 1.230,00

zł, (...) z dn. 2016-04-29, na kwotę 2.829,00 zł, (...) z dn. 2016-05-06, na kwotę 492,00 zł, (...) z dn. 2016-05-05, na kwotę 676,50 zł, (...) z dn. 2016-04-30, na kwotę 922,50 zł, (...) z dn. 2016-04-29, na kwotę 861,00 zł, (...) z dn. 2016-05-10, na kwotę 442,80 zł, (...) z dn. 2016-05-09, na kwotę 2.398,50 zł, (...) z dn. 2016-05-10, na kwotę 590,40 zł, (...) z dn. 2016-05-12, na kwotę 1.629,75 zł, (...) z dn. 2016-05-18, na kwotę 369,00 zł, (...) z dn. 2016-05-13, na kwotę 2.337,00 zł, (...) z dn. 2016-05-13, na kwotę 615,00 zł, (...) z dn. 2016-05-17, na kwotę 1.107,00 zł, (...) z dn. 2016-05-31, na kwotę 147,60 zł, (...) z dn. 2016-05-31, na kwotę 369,00 zł, (...) z dn. 2016-05-31, na kwotę 922,50 zł, (...) z dn. 2016-05-31, na kwotę 922,50 zł (...) z dn. 2016-05-30, na kwotę 430,50 zł, (...) z dn. 2016-05-30, na kwotę 984,00 zł, (...) z dn. 2016-05-27, na kwotę 922,50 zł, (...) z dn. 2016-05-27, na kwotę 430,50 zł, (...) z dn. 2016-05-27, na kwotę 270,60 zł, (...) z dn. 2016-05-27, na kwotę 492,00 zł (pозew k. 2-7). Powód sprecyzował, że przedmiot wartości sporu wynosi 77.695,41 zł nie zaś 78.064 zł jak zostało pierwotnie wskazane w pozwie (k. 218).

Nakazem zapłaty z dnia 5 października 2016 roku wydanym w sprawie o sygn. akt X GNC 1324/16 Starszy referendarz sądowny orzekł zgodnie z żądaniem pozwu (k. 239).

Pismem z dnia 10 listopada 2016 roku pozwana spółka wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty, którym zaskarżyła nakaz zapłaty z dnia 5 października 2016 roku w całości. Ponadto strona pozwana podniosła zarzut niewłaściwości miejscowej tutejszego Sądu i wniosła o przekazanie sprawy do Sądu Okręgowego W. (...) – P. W..

Strona pozwana zakwestionowała w całości wykonanie usług zafakturowanych pod numerami (...) oraz (...) na łączną kwotę 1.230 zł brutto. Ponadto pozwana zakwestionowała zasadność dochodzonych roszczeń opisanych w fakturach VAT o nr (...). (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) na łączną kwotę brutto 11.217,60 zł, ponieważ kwota ta została przez pozwaną uregulowana.

Odnosząc się do faktur o numerach: (...) pozwana wskazała, że zostały one zawyżone o łączną kwotę 27.255,57 zł brutto, ponieważ zdaniem pozwanej, powód wykonał usługi za które należało mu się wynagrodzenie w kwocie 32.998,44 zł.

Strona pozwana przyznała, że powinna zapłacić powodowi kwotę 37.992,24 zł.

Ponadto strona pozwana wskazała, że przysługuje jej względem powoda roszczenie o zapłatę kwoty 154.425,76 zł brutto tytułem nienależnego świadczenia w postaci uiszczenia wynagrodzenia w zawyżonych kwotach za usługi transportowe, która to kwota wynikać miała z 340 faktur wystawionych i opłaconych na wcześniejszym etapie współpracy stron. Mając na względzie powyższe, pozwana złożyła oświadczenie o potrąceniu wierzytelności należnej pozwanemu w kwocie 154.425,76 zł z kwotą należną powodowi w kwocie 37.992,24 zł ze wskazaniem, że przedstawione przez pozwanego do potrącenia wierzytelności umorzyć się miały począwszy od najdawniej wymagalnych.

Pozwana, mając powyższe na względzie wniosła o oddalenie powództwa w całości.

Uzasadniając swoje stanowisko w sprawie pozwana wskazała, że strony były umówione na uiszczanie wynagrodzenia za faktycznie zrealizowane trasy (tzw. tam). Pozwana spółka zobowiązała się uiszczać na rzecz pozwanego wynagrodzenie stanowiące iloczyn stawki kilometrowej za wykonane usługi oraz ilość przejechanych kilometrów „tam”, przy czym kursy miały być wykonywane najmniejszym rodzajem pojazdów, do jakiego zmieszczą się przewożone towary. Kwota wynagrodzenia należna za każdy kilometr usług przewozowych była uzależniona od rodzaju pojazdu, którym była odpowiednio realizowana i wynosiła odpowiednio: 1,5 zł netto (1,85 zł brutto) za tzw. „busa”, 2,5 zł netto (3,08 zł brutto) za tzw. „solówkę”, 3,5 zł netto (4,31 zł brutto) za tzw. „tira”.

Z wyliczeń dokonanych przez pozwaną wynikać ma, że rzeczywista kwota należna powodowi wynosi 37.992,24 zł, zaś kwota nienależna jaka została zapłacona powodowi wynosi 154.725,76 zł. Tym samym uzasadnionym jest w ocenie powódki zarzut potrącenia i umorzenie się wzajemnych wierzytelności do kwoty niższej (sprzeciw k. 246 – 274).

W replice na sprzeciw strona powodowa wniosła o oddalenie wniosku o przekazanie sprawy do Sądu Okręgowego dla W. P. w W. (...), wydanie wyroku częściowego, co do kwoty 37.992,24 zł i nadanie mu rygору natychmiastowej

wykonalności z uwagi na uznanie roszczenia powoda we wskazanym zakresie przez pozwaną, uznanie zrzutu potrącenia za nieskuteczny.

Odnosząc się do zarzutu potrącenia strona powodowa wskazała, że pełnomocnik strony pozwanej nie jest uprawniony do złożenia oświadczenia o potrąceniu, bowiem udzielone pełnomocnictwo nie upoważnia do składania oświadczeń o charakterze materialnoprawnym. Ponadto powód wskazał, że kwota 154.425,76 zł którą miała zostać nienależnie obciążona pozwana nie jest wymagalna, bowiem do czasu wytoczenia powództwa pozwana spółka nie kwestionowała prawidłowości wyliczenia wynagrodzenia powoda. Tym samym w ocenie strony powodowej nie można potrącić wiarygodności wzajemnych jeśli jedna z nich jest jeszcze niewymagalna. Strona powodowa wywiodła, że pozwana nie kwestionowała do czasu wytoczenia powództwa zasadności wystawionych faktur, jak również nie wskazywała, aby były one zawyżone. Zdaniem powoda przyczyną braku płatności ze strony pozwanej są problemy finansowe (pismo procesowe k. 345 – 350).

W dniu 19 kwietnia 2017 roku powodowa spółka udzieliła pełnomocnikowi – P. J. pełnomocnictwa do dokonywania w imieniu spółki czynności materialnoprawnych (pełnomocnictwo k. 379). Oświadczeniem z dnia 19 kwietnia 2017 roku pozwana spółka potwierdziła umocowanie pełnomocników do zgłoszenia zarzutu potrącenia (oświadczenie k. 380).

Strona powodowa na rozprawie w dniu 23 listopada 2017 roku wniosła o przyznanie kosztów zastępstwa procesowego w wysokości dwukrotności stawki minimalnej, uzasadniając wniosek poczynionym przez pełnomocnika zakresem pracy (e-protokół czas 03:23:23 k. 443).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony postępowania posiadają status przedsiębiorcy. Od 2014 roku strony z sobą współpracowały (bezsporne). Powód był jedynym z podmiotów świadczącym usługi przewozowe i spedycyjne na rzecz pozwanej spółki (zeznania M. A. złożone na rozprawie w dn. 06.06.2017r. e-protokół czas 01:14:56 k. 403)

Zasady wykonywania transportów, stawki za transport oraz płatności za transport zostały ustnie ustalone pomiędzy powodem za zarządem pozwanej spółki reprezentowanym przez J. S. (zeznania powoda A. W. złożone na rozprawie w dn. 23.11.2017r. e-protokół czas 02:07:20 k. 439 – 440, 02:33:48 k. 441, zeznania J. S. przesłuchanego w charakterze strony pozwanej złożone na rozprawie w dn. 23.11.2017r. e-protokół czas 02:38:32 k. 441, zeznania D. W. złożone na rozprawie w dn. 23.11.2017r. e-protokół czas 01:33:18 k. 438).

Transport był zlecany powodowi telefonicznie przez pracowników pozwanej w zależności od jej potrzeb. Po telefonie od pracownika pozwanej, powód podstawiał odpowiedniej wielkości środek transportu we wskazane miejsce bądź przekazywał wykonanie tego zlecenia innemu podmiotowi (zeznania B. J. złożone na rozprawie w dn. 06.06.2017r. e-protokół czas 00:58:31 – 00:59:06 k. 402, zeznania M. A. złożone na rozprawie w dn. 06.06.2017r. e-protokół czas 01:13:27, 01:14:43, 01:15:33 k. 403, zeznania K. K. złożone na rozprawie w dn. 23.11.2017e-protokół czas 00:45:20 k. 435, zeznania D. W. złożone na rozprawie w dn. 23.11.2017 roku e-protokół czas 01:44:41 k. 438).

Stawki zostały ustalone przez strony na poziomie 1,50 zł za 1 kilometr w przypadku wykonywania transportu busem, 2,5 zł za 1 kilometr w przypadku średniego samochodu oraz 3 zł za 1 kilometr użycia tira (zeznania B. J. złożone na rozprawie w dn. 06.06.2017r. e-protokół czas 00:59:42 k. 402, zeznania D. W. złożone na rozprawie w dn. 23.11.2017 roku e-protokół czas 01:33:18 k. 438, zeznania J. S. przesłuchanego w charakterze strony pozwanej złożone na rozprawie w dn. 23.11.2017r. e-protokół czas 02:38:32 k. 441).

Przy każdym transporcie pozwana spółka wystawiała trzy dokumenty wydania zewnętrznego tzw. WZ. Jeden dokument przeznaczony był dla kierowcy, drugi dla odbiorcy towaru, a trzeci dla powoda. W treści dokumentów wskazywany był dokładny adres odbiorcy. Zdarzały się przewozy przy których zostały wystawione listy przewozowe (dokumenty WZ k.15-16, 18,20, 22, 24, 26, 27v, 28v-29, 31, 34-35, 38, 41, 43, 45, 47, 50,52, 54, 56, 58, 60,65, 67, 69, 71, 73, 75, 77, 78, 83, 85, 91, 93, 99, 103, 105, 107 - 108, 110, 112, 114, 118, 120, 122, 124-125, 129-132, 134-135, 13 -140, 142-144, 148, 150, 152, 156-157, 165, 166v-167, 171, 173, 175 - 176, 178, 180, 182, 187v, 188-191, 194, 196, 198,

199v, 200v, 201v, 203, zeznania M. A. złożone na rozprawie w dn. 06.06.2017r. e-protokół czas 01:20:47 k. 403, listy k. 26v, 62 – 63, 146).

Powód wykonywał dla pozwanej spółki przewozy z innych miejscowości do zakładu pozwanej w G. (dokumenty WZ k. 32, 87, 89, 95, 97, 101, 127, 146, 154, 159, 163, 169, 184, 186, 205, 207).

Liczba przejechanych kilometrów była ustalana przy użyciu map oraz wskazań licznika samochodu. W fakturach były również brane pod uwagę dodatkowe kilometry, które zostały wykonane w związku z objazdami, (zeznania B. J. złożone na rozprawie w dn. 06.06.2017r. e-protokół czas 01:00:20 k. 402, zeznania pozwanego A. W. złożone na rozprawie w dn. 23.11.2017r. e-protokół czas 02:07:20 k. 440).

Podczas powrotnych kursów, powód lub podmiot wykonujący transport na podstawie podzlecenia otrzymanego od powoda, przewoził dla pozwanego materiały z budowy m.in. w postaci stojaków oraz palet. O potrzebie zabrania rzeczy z budowy powód i jego pracownicy byli informowani (przekazanie k. 81, potwierdzenie wywozu k. 116, list przewozowy k. 161, zeznania B. J. złożone na rozprawie w dn. 06.06.2017r. e-protokół czas 01:02:57 k. 402, zeznania M. A. złożone na rozprawie w dn. 06.06.2017r. e-protokół czas 01:16:46 k. 403, zeznania K. K. złożone na rozprawie w dn. 23.11.2017e-protokół czas 00:45:20 k. 435, zeznania G. P. złożone na rozprawie w dn. 23.11.2017 roku e-protokół czas 01:06:52 k. 436, 01:11:13 i nast. k. 437).

Strona pozwana płaciła za transport wykonywany w obie strony (zeznania B. J. złożone na rozprawie w dn. 06.06.2017r. e-protokół czas 01:03:08 k. 402, 01:07:04 k. 402 – 403, zeznania powoda A. W. złożone na rozprawie w dn. 23.11.2017r. e-protokół czas, 02:33:48 k. 441).

Klienci powoda płacili za tzw. pusty pojazd, w szczególności w sytuacji, gdy trasa przejazdu była krótka. Powód zaprzestał obecnie wskazanej praktyki i poszukuje zleceń na giełdzie transportowej (zeznania B. J. złożone na rozprawie w dn. 06.06.2017r. e-protokół czas 01:08:27 – 01:09:17 k. 403, zeznania świadka D. W. złożone na rozprawie w dn. 23.11.2017r e-protokół czas 01:48:02 k. 438, zeznania powoda A. W. złożone na rozprawie w dn. 23.11.2017r. e-protokół czas 02:35:4 k. 441).

Kierowca zdawał dokument WZ i na jego podstawie pracownicy powoda wystawiali fakturę. Na dokumencie WZ była podana informacja o trasie przewozu. Faktury były wysyłane do pozwanej spółki pocztą. Na podstawie informacji uzyskiwanych od kierowcy wykonującego transport ustalono, czy towar był wieziony w obie strony czy w jedną. W opisach faktur było wskazanie, że wynagrodzenie jest płatne za świadczone usługi transportowe w obie strony (zeznania D. W. złożone na rozprawie w dn. 23.11.2017 roku e-protokół czas 01:33:18 k. 438, 01:44:41 k. 438, zeznania powoda A. W. złożone na rozprawie w dn. 23.11.2017r. e-protokół czas 02:07:20 k. 440, zeznania).

Za wykonane usługi transportowe zostały wystawione faktury VAT:

1. (...) z dn. 2016-02-04, na kwotę 922,50 zł, (k. 14)
2. (...) z dn. 2016-02-12, na kwotę 1 045,50 zł, (k.17)
3. (...) z dn. 2016-02-15, na kwotę 369,00 zł, (k. 19)
4. (...) z dn. 2016-02-15, na kwotę 369,00 zł, (k.21)
5. (...) z dn. 2016-02-22, na kwotę 664,20 zł, (k. 23)
6. (...) z dn. 2016-02-27, na kwotę 688,80 zł, (k. 25)
7. (...) z dn. 2016-02-22, na kwotę 615,00 zł, (k. 26)
8. (...) z dn. 2016-02-26, na kwotę 430,50 zł, (k. 27)

9. (...) z dn. 2016-02-18, na kwotę 861,00 zł, (k. 28)
10. (...) z dn. 2016-02-16, na kwotę 738,00 zł, (k. 30)
11. (...) z dn. 2016-02-19, na kwotę 492,00 zł, (k. 33)
12. (...) z dn. 2016-02-19, na kwotę 430,50 zł, (k. 36)
13. (...) z dn. 2016-02-19, na kwotę 885,60 zł, (k. 37)
14. (...) z dn. 2016-03-02, na kwotę 738,00 zł, (k. 39)
15. (...) z dn. 2016-02-25, na kwotę 615,00 zł, (k. 40)
16. (...) z dn. 2016-03-03, na kwotę 492,00 zł, (k. 42)
17. (...) z dn. 2016-02- 25, na kwotę 615,00 zł, (k. 44)
18. (...) z dn. 2016-02-25 na kwotę 738,00 zł, (k. 46)
19. (...) z dn. 2016-02-24 na kwotę 799,50 zł , (k. 48)
20. (...) z dn. 2016-02-24 na kwotę 799,50 zł, (k. 49)
21. (...) z dn. 2016-03-02 na kwotę 492,00 zł, (k. 51)
22. (...) z dn. 2016-03-04 na kwotę 922,50 zł , (k. 53)
23. (...) z dn. 2016-03-04 na kwotę 738,00 zł, (k. 55)
24. (...) z dn. 2016-03-04 na kwotę 307,50 zł, (k. 57)
25. (...) z dn. 2016-03-01 na kwotę 615,00 zł , (k. 59)
26. (...) z dn. 2016-03-04 na kwotę 1.230,00 zł, (k. 61)
27. (...) z dn. 2016-02-23 na kwotę 1.230,00 zł, (k. 64)
28. (...) z dn. 2016-03-08 na kwotę 738,00 zł, (k. 66)
29. (...) z dn. 2016-03-11 na kwotę 799,50 zł, (k. 68)
30. (...) z dn. 2016-03-14 na kwotę 1.875,75 zł, (k. 70)
31. (...) z dn. 2016-03-11 na kwotę 553,50 zł, (k. 72)
32. (...) z dn. 2016-03-09 na kwotę 1.414,50 zł, (k. 74)
33. (...) z dn. 2016-03-16 na kwotę 1.875,75 zł, (k. 76)
34. (...) z dn. 2016-03-08 na kwotę 615,00 zł, (k. 78)
35. (...) z dn. 2016-03-17 na kwotę 492,00 zł, (k. 80)
36. (...) z dn. 2016-03-16 na kwotę 615,00 zł, (k. 82)
37. (...) z dn. 2016-03-18 na kwotę 492,00 zł, (k. 84)

38. (...) z dn. 2016-03-07 na kwotę 430,50 zł, (k. 86)
39. (...) z dn. 2016-03-15 na kwotę 738,00 zł, (k. 88)
40. (...) z dn. 2016-03-22 na kwotę 738,00 zł, (k. 90)
41. (...) z dn. 2016-03-24 na kwotę 937,26 zł, (k. 92)
42. (...) z dn. 2016-03-21 na kwotę 676,50 zł, (k. 94)
43. (...) z dn. 2016-03-25 na kwotę 676,50 zł, (k. 96)
44. (...) z dn. 2016-03-31 na kwotę 369,00 zł, (k. 100)
45. (...) z dn. 2016-04-01 na kwotę 799,50 zł, (k. 98)
46. (...) z dn. 2016-03-25 na kwotę 676,50 zł, (k. 102)
47. (...) z dn. 2016-03-29 na kwotę 369,00 zł, (k. 104)
48. (...) z dn. 2016-04-04 na kwotę 319,80 zł, (k. 106)
49. (...) z dn. 2016-04-01 na kwotę 2.460,00 zł, (k. 109)
50. (...) z dn. 2016-04-05 na kwotę 492,00 zł, (k. 111)
51. (...) z dn. 2016-04-06 na kwotę 1.476,00 zł, (k. 113)
52. (...) z dn. 2016-04-06 na kwotę 430,50 zł, (k.115)
53. (...) z dn. 2016-04-05, na kwotę 984,00 zł, (k. 117)
54. (...) z dn. 2016-04-07, na kwotę 615,00 zł, (k. 119)
55. (...) z dn. 2016-04-11, na kwotę 492,00 zł, (k. 121)
56. (...) z dn. 2016-04-18, na kwotę 922,50 zł, (k.123)
57. (...) z dn. 2016-04-13, na kwotę 369,00 zł, (k. 126)
58. (...) z dn. 2016-04-13, na kwotę 922,50 zł, (k. 128)
59. (...) z dn. 2016-04-13, na kwotę 922,50 zł, (k. 133)
60. (...) z dn. 2016-04-15, na kwotę 861,00 zł, (k. 136)
61. (...) z dn. 2016-04-15, na kwotę 861,00 zł, (k. 141)
62. (...) z dn. 2016-04-09, na kwotę 1.845,00 zł, (k. 145)
63. (...) z dn. 2016-04-22, na kwotę 1.107,00 zł, (k. 147)
64. (...) z dn. 2016-04-22, na kwotę 2.829,00 zł, (k.149)
65. (...) z dn. 2016-04-21, na kwotę 738,00 zł, (k. 151)
66. (...) z dn. 2016-04-18, na kwotę 369,00 zł, (k. 153)

67. (...) z dn. 2016-04-19, na kwotę 738,00 zł, (k. 155)
68. (...) z dn. 2016-04-19, na kwotę 676,50 zł, (k.158)
69. (...) z dn. 2016-04-29, na kwotę 147,60 zł, (k. 160)
70. (...) z dn. 2016-04-28, na kwotę 1.230,00 zł, (k.162)
71. (...) z dn. 2016-04-29, na kwotę 2.829,00 zł, (k.164)
72. (...) z dn. 2016-05-06, na kwotę 492,00 zł, (k. 166)
73. (...) z dn. 2016-05-05, na kwotę 676,50 zł, (k. 168)
74. (...) z dn. 2016-04-30, na kwotę 922,50 zł, (k. 170)
75. (...) z dn. 2016-04-29, na kwotę 861,00 zł, (k. 172)
76. (...) z dn. 2016-05-10, na kwotę 442,80 zł, (k. 174)
77. (...) z dn. 2016-05-09, na kwotę 2.398,50 zł, (k. 177)
78. (...) z dn. 2016-05-10, na kwotę 590,40 zł, (k. 179)
79. (...) z dn. 2016-05-12, na kwotę 1.629,75 zł (k. 181)
80. (...) z dn. 2016-05-18, na kwotę 369,00 zł, (k. 183)
81. (...) z dn. 2016-05-13, na kwotę 2.337,00 zł, (k.185)
82. (...) z dn. 2016-05-13, na kwotę 615,00 zł, (k. 186)
83. (...) z dn. 2016-05-17, na kwotę 1.107,00 zł, (k. 187)
84. (...) z dn. 2016-05-31, na kwotę 147,60 zł, (k. 192)
85. (...) z dn. 2016-05-31, na kwotę 369,00 zł, (k. 193)
86. (...) z dn. 2016-05-31, na kwotę 922,50 zł, (k. 195)
87. (...) z dn. 2016-05-31, na kwotę 922,50 zł, (k. 197)
88. (...) z dn. 2016-05-30, na kwotę 430,50 zł, (k. 199)
89. (...) z dn. 2016-05-30, na kwotę 984,00 zł, (k. 200)
90. (...) z dn. 2016-05-27, na kwotę 922,50 zł, (k. 201)
91. (...) z dn. 2016-05-27, na kwotę 430,50 zł, (k. 202)
92. (...) z dn. 2016-05-27, na kwotę 270,60 zł, (k. 204)
93. (...) z dn. 2016-05-27, na kwotę 492,00 zł (k. 206).

Pozwana spółka dokonywała płatności na rzecz powoda za pośrednictwem przelewów. W tytułach przelewów wskazane były faktury, których dotyczyła płatność. Płatności były zaliczane zgodnie ze wskazaniem w tytule przelewu

(zeznania D. W. złożone na rozprawie w dn. 23.11.2017 roku e-protokół czas 01:33:18 k. 438, zeznania powoda A. W. złożone na rozprawie w dn. 23.11.2017r. e-protokół czas 02:20:34 k. 440).

Pozwana spółka zaprzestała płatności powołując się na rozbieżności między umową a wynagrodzeniem płatnym na podstawie faktur (zeznania T. S. przesłuchanego w charakterze strony pozwanej na rozprawie w dn. 23.11.2017r. e-protokół czas 02:58:02 k. 442).

Wezwaniem z dnia 15 czerwca 2016 roku powód wezwał pozwaną spółkę do zapłaty kwoty 73.128,43 zł, na którą złożyła się kwota 71.803,71 zł tytułem niezapłaconych faktur oraz kwota 1.314,72 zł tytułem odsetek naliczonych od kwoty należności oraz kwota 10 zł tytułem kosztów opomnień (wezwanie k. 11 – 13).

Do marca 2016 roku pozwana spółka nie kwestionowała sposobu wyliczenia wynagrodzenia należnego powodowi i płaciła faktury w wysokościach tam wskazanych (zeznania świadka D. W. złożone na rozprawie w dn. 23.11.2017r e-protokół czas 01:33:18 k. 438, zeznania powoda A. W. złożone na rozprawie w dn. 23.11.2017r. e-protokół czas 02:25:23 k. 440). Następnie po zaprzestaniu płatności, pozwana spółka zakwestionowała płatności odnoszące się do bieżących rozliczeń, w szczególności okoliczność płatności za pusty przejazd oraz liczenie za przejazd powrotny wynagrodzenia (zeznania powoda A. W. złożone na rozprawie w dn. 23.11.2017r. e-protokół czas 02:07:20 k. 440)

Pismem z dnia 25 lipca 2016 roku pozwana spółka, w imieniu której działała spółka (...), zakwestionowała sposób rozliczeń wykonywanych transportów, w szczególność wskazała na zawyżanie kwot znajdujących się na wystawionych do tego czasu fakturach. W treści pisma wskazano, że doszło do zawyżenia faktur (uregulowanych i nieuregulowanych) na łączną kwotę 83.242,65 zł. Wskazano również, że faktury dotychczas uregulowane przez (...) opiewały na kwotę 304.061,31 zł. Ww. opłacone faktury miały zostać źle naliczone i podano, że ich prawidłowa wysokość powinna wynosić 230.907,66 zł, dlatego dotychczas (...) nadpłacił kwotę 73.153,65 zł, która to kwota powinna zostać zapłacona pozwanej spółce. Dodatkowo w piśmie oświadczone, że H. tj. firma powoda wystawił na rzecz (...) błędnie liczone faktury na łączną kwotę 47.232 zł, których (...) dotychczas nie uregulował. Wskazano, że ww. nieopłacone faktury zostały źle naliczone a ich prawidłowa wysokość powinna wynosić 37.143 zł, tym samym ww. nieuregulowane faktury miały zostać zawyżone o kwotę 10.089 zł. W związku z powyższymi ustaleniami poczynionymi przez pozwaną spółkę, wezwała ona powoda do skorygowania do poprawnej wysokości faktur dotychczas opłaconych, skorygowania do poprawnej wysokości faktur dotychczas nieuregulowanych. Ponadto z uwagi na dotychczasowa nadpłatę (...) za usługi wykonane przez H. w kwocie 73.153,65 zł dokonano potrącenia długu (...) względem H. (długu wynikającego z dotychczas nieopłaconych usług w wysokości 37.143) z wierzytelnością wynikająca z nadpłaty (...) za usługi wykonane przez H. oraz zażądano zwrotu pozostałej części dotychczasowej nadpłaty, tj. kwoty 36.010,65 zł.

Strona pozwana zarzuciła powodowi, że doszło do zawyżenia ilości kilometrów odległości drogowej dla poszczególnych transportów, zawyżenia stawki kilometrowej, po jakiej rozliczane były transporty oraz bezzasadne liczenie transportów w dwie strony, w sytuacji, w której (...) nie zlecało przewiezienia towarów z miejsca docelowego transportu do innego miejsca (pismo k. 394 – 396, potwierdzenie odbioru k. 397).

Pismem z dnia 19 kwietnia 2017 roku pozwana spółka, za pośrednictwem pełnomocnika, wezwała powoda do zapłaty kwoty 154.425,76 zł brutto tytułem nienależnego świadczenia w postaci uiszczanego wynagrodzenia w zawyżonych kwotach za usługi transportowe i zafakturowanych pod numerami faktur wskazanych w treści wezwania. Wezwanie doręczono w dniu 20 kwietnia 2017 roku (pismo k. 371 – 375, potwierdzenie odbioru k. 377).

Brak płatności ze strony pozwanej był powodem zaprzestania współpracy między stronami (zeznania D. W. złożone na rozprawie w dn. 23.11.2017 roku e-protokół czas 01:33:18 k. 438, zeznania powoda A. W. złożone na rozprawie w dn. 23.11.2017r. e-protokół czas 02:20:34 k. 440, zeznania T. S. złożone w charakterze strony pozwanej na rozprawie w dn. 23.11.2017r. e-protokół czas 03:08:02 k. 442).

Strona pozwana przesyła do zaksięgowania faktury od powoda. Część z tych faktur nie została opłacona. Zapłat dokonywała samodzielnie pozwana spółka. Biuro rachunkowe prowadzące księgowość dla pozwanej zajmuje się jedynie księgowaniem faktur oraz sprawdzeniem poprawności faktur pod kątem formalnym. Zaliczaniem płatności na

faktury w systemie księgowym zajmuje się biuro rachunkowe. Jeżeli dokonano płatności bez wskazania których faktur ona dotyczy, płatności były księgowane na najstarsze faktury. Biuro rachunkowe zajmujące się obsługą pozwanej firmy, nie otrzymała polecenie nieksięgowania faktur (zeznania P. M. złożone na rozprawie w dn. 23.11.2017r. e-protokół czas 00:57:52 i nast. k. 435 – 436, zeznania powoda A. W. złożone na rozprawie w dn. 23.11.2017r. e-protokół czas 02:20:34 k. 440).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dowodów z dokumentów załączonych do akt sprawy jak również zeznań świadków.

Sąd oddalił wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego ds. rachunkowości lub logistyki uznając, że nie ma podstaw do przyjęcia, aby pozwanemu przysługiwała wierzytelność względem powoda z tytułu nienależnej wypłaty zawyżonego wynagrodzenia. Tym samym przeprowadzenie tego dowodu przyczyniłoby się do znacznego przedłużenia postępowania sądowego oraz wygenerowania kosztów, mimo późniejszego jego niewykorzystania przez Sąd.

Sąd oddalił wniosek o przesłuchanie w charakterze świadka A. S. z uwagi na niestawiennictwo świadka na dwóch terminach rozpraw na które świadek została wezwana. Kolejne wezwanie świadka mogłoby przyczynić się do nieuzasadnionego wydłużenia postępowania sądowego. Świadek nie stawiała się dwukrotnie na wezwanie sądu, jak również nie usprawiedliwiła swojej nieobecności na rozprawie w dn. 23 listopada 2017 roku. Świadek A. S. nie złożyła wniosku o przesłuchanie w drodze pomocy prawnej. W ocenie Sądu wniosek ten powinien zostać złożony przez świadka, a nie przez pełnomocnika strony pozwanej. Strona pozwana wskazując na znaczenie zeznań świadka dla rozstrzygnięcia sprawy powinna poczynić działania, aby świadek stawiała się na rozprawie i zeznania złożyła, bowiem to na stronie pozwanej ciążył obowiązek wykazania nieprawidłowości wyliczenia wynagrodzenia przez stronę powodową.

Nadto okoliczności faktyczne, co do których zgodnie z wnioskiem strony pozwanej miała zeznawać świadka A. S. zostały w ocenie sądu w sposób dostateczny wyjaśnione poprzez przeprowadzenie innych dowodów, w tym w szczególności z dokumentów, zeznań innych świadków i zeznań strony pozwanej. Trudno bowiem przyjąć w okolicznościach faktycznych sprawy, aby świadka będąca żoną członka zarządu pozwanej spółki posiadała większą i bardziej dokładną wiedzę o okolicznościach faktycznych sprawy (tożsamy z tymi, co do których zeznawali członkowie zarządu) w tym rozliczeniach i ustaleniach pomiędzy stronami niż zarząd spółki będący jedynym organem uprawnionym do podejmowania wiążących decyzji i składania w imieniu spółki oświadczeń woli.

Nadto z zeznań T. S. wynika, iż A. S. z powodu ciąży przebywała na długotrwałym zwolnieniu lekarskim a następnie urlopie związanym z urodzeniem dziecka.

Okoliczności te nasuwają uzasadnione wątpliwości, co do posiadania przez nią wiedzy na temat okoliczności faktycznych sprawy.

Ponadto zwraca uwagę okoliczność, iż strona pozwana, formułując wniosek o przesłuchanie świadka nie potrafiła prawidłowo wskazać jej imienia i nazwiska (w piśmie procesowych wskazano świadka A. S.) pomimo pozostawiania świadka w relacjach rodzinnych z członkami zarządu pozwanej spółki. Spowodowało to nieprawidłowość w zakresie wezwania świadka na pierwszy termin rozprawy i dopiero na tym terminie rozprawy strona pozwana sprostowała imię świadka, co w sposób niewątpliwy przyczyniło się do wydłużenia postępowania w sprawie.

Okoliczności te wskazują, iż wniosek o przesłuchanie świadka A. S. był dla strony pozwanej jedynie pretekstem do przewlekania trwającego został on przez sąd oddalony.

Sąd oddalił wniosek o zobowiązanie świadka K. K. do złożenia faktur VAT wystawionych za kursy wykonywane na zlecenie powoda na rzecz pozwanej spółki, uznając, że zasady wzajemnych rozliczeń między świadkiem a powodem nie mają znaczenia dla sprawy oraz w żaden sposób nie przyczynią się do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia, w szczególności ustalenia treści umowy łączącej strony w zakresie płatności za przejazdy powrotne oraz puste.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo, jako zasadne podlegało uwzględnieniu w całości.

W pierwszej kolejności odnieść się należy do zarzutu niewłaściwości miejscowej podniesionego przez stronę pozwaną.

Wskazać należy, że zgodnie z § 1 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie przekazania niektórym sądom okręgowym i sądom rejonowym rozpoznawania spraw gospodarczych z obszarów właściwości innych sądów okręgowych i sądów rejonowych z dnia 7 października 2014r. (Dz.U. z 2014 r. poz. 1397) Sąd Okręgowy w Ł. (...) rozpoznaje sprawy z zakresu właściwości sądów okręgowych w K. (...), P., P. i S..

Zgodnie z art. 34 k.p.c. powód ma możliwość wyboru Sądu w którym ma zostać rozpoznana sprawa ze stosunku umownego. Skoro powód zdecydował się na wybór właściwości przemiennej ze względu na miejsce spełnienia świadczenia właściwym będzie zgodnie z wyborem powoda sąd właściwy ze względu na miejsce płatności, a zatem zastosowanie znajdą reguły art. 454 § 1 k.c. zgodnie z którym świadczenie pieniężne powinno być spełnione w miejscu zamieszkania lub w siedzibie wierzyciela w chwili spełnienia świadczenia. Ze względu na miejsce prowadzenia działalności gospodarczej przez powoda, którym jest G., właściwym do rozpoznania niniejszej sprawy jest Sąd Okręgowy w Płocku, zaś zgodnie z zacytowanym § 1 pkt 7 Rozporządzenia właściwym jest Sąd Okręgowy w Ł. (...).

Strona powodowa uzasadniła wybór Sądu Okręgowego w Ł. (...), jako sądu właściwego według właściwości ogólnej.

Mając powyższe na uwadze Sąd nie uwzględnił wniosku strony pozwanej o przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Okręgowym W. (...) - P. W..

Strony postępowania łączyła umowa przewozu, która została uregulowana w art. 774 i nast. k.c. Zgodnie z treścią przywołanego przepisu, przez umowę przewozu przewoźnik zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa do przewiezienia za wynagrodzeniem osób lub rzeczy. Podkreślić należy, że regulacja kodeksowa ma charakter ramowy, zaś wykonywanie przewozu określonymi rodzajami środków transportowych zostało uregulowane przepisami szczególnymi. Przepisami o charakterze szczególnym jest ustawa z dnia 15 listopada 1984 r. (t.j. Dz.U. z 2017 r. poz. 1983) Prawo przewozowe. Zgodnie z art. 1 ust. 1 przywołanej ustawy, ustawa reguluje przewóz osób i rzeczy, wykonywany odpłatnie na podstawie umowy, przez uprawnionych do tego przewoźników, z wyjątkiem transportu morskiego, lotniczego i konnego.

W niniejszej sprawie poza sporem jest, że strony łączyła umowa przewozu, zgodnie z którą powód po uzyskaniu telefonicznego zlecenia od strony pozwanej wykonywał przewóz określonych rzeczy z miejsca do miejsca wskazanego w dokumencie WZ bądź liście przewozowym. Z art. 774 k.c. jak i art. 1 ust 1 pr. przewozowego wynika, że przewoźnikowi za wykonany transport należy się wynagrodzenie. Nie sporne między stronami były stawki należne powodowi za wykonany transport towarów pozwanej spółki. Strona pozwana przyznała, że winna jest powodowi kwotę 37.992,24 zł. Wskazała również, że zaprzestała płatności wynagrodzenia dla powoda, uzasadniając, że posiada względem niego wierzytelność z tytułu zawyżenia wynagrodzenia za przewozy już wykonane na kwotę 154.425,76 zł, jednocześnie podnosząc zarzut potrącenia.

Aby ocenić skuteczność zarzutu potrącenia podniesionego przez stronę pozwaną należy ustalić, czy wierzytelności przedstawione do potrącenia spełniają wymagania art. 498 par. 1 k.c. zgodnie z którym, gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym.

Analizując wierzytelność strony powodowej wskazać należy, że jest ona wyrażona w pieniądzu, jest wymagalna i może być dochodzona przed sądem.

Odnosząc się do wierzytelności strony pozwanej, w ocenie Sądu nie przysługuje stronie pozwanej żądanie zapłaty przez powoda kwoty 154.425,76 zł tytułem nienależnie zapłaconego powodowi wynagrodzenia za wykonane transporty, a tym samym brak jest wierzytelności, z którą mogła by zostać skompensowana wierzytelność powoda. Strona pozwana nie wykazała również, aby powód dokonał błędnego wyliczenia wynagrodzenia za przewozy wykonywane na wcześniejszych etapach współpracy stron, a tym samym aby wynagrodzenie to zostało zawyżone na kwotę 154.425,76 zł i stanowiło wypłacone powodowi świadczenie bez podstawy prawnej.

Nienależne świadczenie zostało uregulowane w art. 410 § 2 k.c. Zgodnie z treścią wskazanego przepisu świadczenie jest nienależne, jeżeli ten, kto je spełnił, nie był w ogóle zobowiązany lub nie był zobowiązany względem osoby, której świadczył, albo jeżeli podstawa świadczenia odpadła lub zamierzony cel świadczenia nie został osiągnięty, albo jeżeli czynność prawna zobowiązująca do świadczenia była nieważna i nie stała się ważna po spełnieniu świadczenia.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie brak jest podstaw do uznania, że została wykazana któraś z wymienionych w przepisie kondykcji nienależnego świadczenia. Strona pozwana nie wykazała, aby nie była zobowiązana względem niego do świadczenia. Strony łączyła ustana umowa przewozu, zgodnie z którą strona powodowa zobowiązała się do wykonywania usług przewozowych na rzecz pozwanej, pozwana spółka zaś zobowiązała się do płacenia określonej stawki za przejechane kilometry. Tym samym strona pozwana świadczyła na rzecz podmiotu uprawnionego względem którego była zobowiązana.

Ponadto nie można stwierdzić, że podstawa prawna świadczenia odpadła lub nie można było osiągnąć zamierzonego celu świadczenia. Podstawą prawną świadczenia była umowa przewozu stron która nie została unieważniona, rozwiązana lub wypowiedziana w okresie, za który wystawione zostały faktury objęte pozwem.

Strony postępowania nie kwestionowały ważności umowy łączącej strony, w szczególności strona pozwana nie kwestionowała ważności zawartej umowy. Dla zawarcia umowy przewozu przepisy kodeksu cywilnego jak i przepisy szczególne nie wymagają określonej formy czynności prawnej, tym samym umowa ustana jest ważną podstawą płatności przez stronę pozwaną należnego powodowi wynagrodzenia za świadczone usługi.

Z ustalonego stanu faktycznego wynika, że strony umówiły się na płatność za przejazdy wykonywane w obie strony, zatem zarówno za przejazd do miejsca wskazanego przez pozwaną spółkę jak i przejazd powrotny. Ponadto przejazdy powrotne w znacznej części nie były tzw. przejazdami pustymi, ale kierowcy powoda przywozili rzeczy do siedziby pozwanego. Strona pozwana nie kwestionowała sposobu wyliczenia wynagrodzenia, w tym, nie oponowała przeciwko uiszczaniu wynagrodzenia za drogę powrotną. I przez cały okres współpracy dokonywała płatności zgodnie z powyższymi zasadami. Pozwana zakwestionowała sposób wyliczania wynagrodzenia dopiero w momencie zaprzestania płatności. Strona pozwana przez dwa lata współpracy akceptowała powyższy stan rzeczy. Strony pozostawały w stałych stosunkach gospodarczych, tym samym brak poddania w wątpliwość przez pozwaną sposobu wyliczania wynagrodzenia należnego powodowi wskazuje, że nie miała ona wątpliwości, co do prawidłowości wystawianych i opłacanych faktur za poszczególne przewozy.

W ocenie Sądu strona pozwana nie wykazała, aby posiadała względem powoda wierzytelność która mogłaby zostać potrącona z wierzytelnością powoda, tym samym nie można uznać zarzutu potrącenia jako zarzutu skutecznego.

Strona pozwana nie kwestionowała prawidłowości wykonywania przez stronę powodową przewozów jak również nie podnosiła, aby w wyniku wykonywanych przewozów poniosła straty bądź szkody.

Pozwana spółka nie wykazała na czym miało polegać niewykonanie usług zafakturowanych pod numerami (...) oraz (...) na łączną kwotę 1.230 zł brutto, w szczególności nie wskazała że transport objęty tymi fakturami nie odbył się, czy też w związku z jego wykonaniem pozwana spółka poniosła szkody, czy też przewóz został wykonany przez inny podmiot niż powód lub podmiot któremu powód zlecił wykonanie transportu.

Potwierdzenia przelewów załączone do sprzeciwu od nakazu odnoszą się do dokonania płatności za faktury nie objęte powództwem, w szczególności załączone faktury dotyczyły 2014 i 2015 roku, a także płatności dokonanych za usługi

wykonane w styczniu oraz lutym 2016, tym samym nie potwierdzają płatności kwoty 11.217,60. Pozwana nie dokonała również płatności innych faktur objętych pozwem. Faktury, które zostały wskazane jako zapłacone dotyczyły okresu wcześniejszego niż luty 2016 roku, a tym samym dotyczyły innych przewozów niż te, za które powód domaga się zapłacenia wynagrodzenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 77.695,41 zł tytułem należnego wynagrodzenia.

Sąd orzekł o odsetkach na podstawie art. 481 k.c. zasądzając odsetki od poszczególnych terminów płatności. Zgodnie z powołanym przepisem, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności. Jeżeli stopa odsetek nie była z góry oznaczona należą się odsetki ustawowe.

Zgodnie z treścią przepisu art. 359 kc. odsetki od sumy pieniężnej należą się tylko wtedy, gdy to wynika z czynności prawnej albo z ustawy, z orzeczenia sądu lub z decyzji innego właściwego organu. Jeżeli wysokość odsetek nie jest w inny sposób określona, należą się odsetki ustawowe.

Ustawą z dnia 9 października 2015 roku o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz.1830) nadano brzmienie art. 6 ustawy z dnia 8 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych zgodnie z którym - jeżeli strony transakcji handlowej nie przewidziały w umowie terminu zapłaty, wierzycielowi bez wezwania przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych po upływie 30 dni liczonych od dnia spełnienia przez niego świadczenia, do dnia zapłaty.

Jednocześnie przepisami tej ustawy dokonano zmiany przepisu art. 359 par. 2 i 2 (1) kc., którym nadano brzmienie, „ jeżeli wysokość odsetek nie jest w inny sposób określona należą się odsetki ustawowe w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 3,5 punktów procentowych. Maksymalna wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych (odsetki maksymalne)”

Ustawa weszła w życie z dniem 1 stycznia 2016 roku za wyjątkiem art. 50,51, i 54 które weszły w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Jednocześnie w ustawie o terminach zapłaty w transakcjach handlowych dodano art. 4a, zgodnie z którym do transakcji handlowych nie stosuje się przepisu art. 481 par. 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 roku Kodeks Cywilny.

Powyższe oznacza, iż po dniu 1 stycznia 2016 roku tj. po dniu wejścia w życie tej ustawy podstawą orzeczenia o odsetkach ustawowych jest przepis art. 359 kc. wobec braku żądania odsetek w innej wysokości. Stosownie bowiem do przepisu art. 321 kpc. sąd nie może wyrokować, co do żądania nieobjętego żądaniem pozwu.

Sąd na podstawie art. 333 par. 1 pkt 2 k.p.c. nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności co do kwoty 37.992,24, mając na uwadze, że pozwana spółka uznała powództwo co do podanej kwoty.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 par. 1 i 3 k.p.c. statuwającego zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, zgodnie z która koszty procesu obowiązana jest pokryć strona przegrywająca proces. Powództwo zostało w całości uwzględnione, tym samym jako stronę przegrywającą uznano stronę pozwaną i włożono na nią obowiązek zwrotu kosztów procesu w kwocie 11.117 zł, na którą złożyła się opłata od pozwu w wysokości 3900 zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 7.200 zł ustalone zgodnie z § 2 pkt 6 Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. ([Dz.U.2015.1804] w wersji rozporządzenia obowiązującej do dnia 26 października 2016 roku) oraz kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej uiszczonej od pełnomocnictwa procesowego.

Sąd oddalił wniosek pełnomocnika powoda o zasądzenie dwukrotności stawki minimalnej wynagrodzenia uznając, że podwyższenia wynagrodzenia nie uzasadnia charakter sprawy, stopień jej skomplikowania a także czas pracy przeznaczony dla jej poprowadzenia.